

תעריפי ביול עיקריים בפנים הארץ

מחירון בתוקף מיום: 01.01.1960 עד יום: 31.03.1960

רקע ודגשים לקביעת התעריף

ב-1 בינואר 1960 נכנס לתוקף במדינת ישראל החוק אשר שינה את חלוקת המשנה של הלירה הישראלית. החלוקה של הלירה לאלף פרוטות התבטלה, ובמקומה נקבע כי הלירה תתחלק למאה אגורות.

הסיבה העיקרית לשינוי נבעה מן הפיחות בשער הלירה הישראלית אשר גרם למטבעות שערך מתחת לעשר פרוטות להפוך ללא שימושיות. היוזמה לשינוי המטבע החלה מספר שנים קודם לכן, וכבר בשנת 1958 שונה הכיתוב על סדרת השטרות החדשה כך שעל השטר של חצי לירה לא נכתב "500 פרוטות", אלא "1/2 לירה".

הייתה זו הפעם הראשונה בה שונה המטבע במדינת ישראל, ותהליך השינוי עורר שורה של שאלות בכל הקשור לשימוש בפריטים הבולאים הישנים הנקובים בפרוטות על ידי הציבור הרחב.

בבסיס הבעיה עמד הרצון של הנהלת הדואר לבצע את השינוי באופן חד וחלק, כך שהבולים הישנים לא יהיו מותרים עוד לשימוש החל ממועד כניסתו לתוקף של המטבע החדש, ורק הבולים החדשים שיהיו נקובים באגורות יתקבלו לצורך משלוח דואר. בהודעה הראשונה שפרסם הדואר בחודש אוקטובר 1959 הופצה הנחייה ברוח זו, אולם היא נתקלה מיד בשורה של בעיות שלא נלקחו בחשבון, ואשר חייבו את הנהלת הדואר לשקול מחדש את עמדתה.

ניתן לתמצת את הנושאים העיקריים שעמדו על הפרק לשלוש שאלות מרכזיות:

1. מהם הפריטים הבולאים החדשים שיש להנפיק על מנת לספק מענה לצורכי הדואר?
2. האם ניתן יהיה להמשיך ולהשתמש בפריטים הישנים הנקובים בפרוטות גם לאחר מועד שינוי המטבע?
3. האם ניתן יהיה להחליף את הפריטים הישנים שנותרו בידי הציבור בפריטים בולאים חדשים הנקובים באגורות?

חשוב להבין כי בכל הקשור לתעריפי משלוח הדואר לא בוצע ב-1.1.1960 כל שינוי במחירים, אלא הסבה טכנית בלבד של ייצוג המחירים באגורות במקום בפרוטות.

ההנפקה של סדרת בולי מעבר

הפריט הבולאי הבסיסי ביותר שהדואר נדרש להנפיק עם החלת חוק שינוי המטבע, היו בולי דואר חדשים, בהם הערך הנקוב היה מיוצג באגורות. בחודש אוקטובר 1959 פורסמה בעיתונות הודעה מטעם הנהלת הדואר, בה נמסר על ההחלטה להנפיק סדרה חדשה שתיקרא בשם "בולי מעבר".

תופיע סדרת בולי-מעבר עם החלפת פרוטות באגורות

מאת כתבנו

תל-אביב, יום ד'. — עם ההכנות להחלפת הפרוטות באגורות, בהתאם להחלטת הממשלה, החליט השירות הבולאי להוציא סדרת בולי מעבר אשר יחליפו את כל בולי המחזור (סידרות רגילות ובולי-זכרון).

לפי חוק לתיקון פקודת המטבע תשי"ט—1959, שיכנס לתוקפו ב-1 בינואר 1960, תחולק הלירה ל-100 אגורות במקום ל-1000 פרוטות. בשיחה עם משה כהן, מנהל השירות הבולאי, נמסר לכתבנו, כי עם החלפת הפרוטות באגורות, ועם הופעת בולי-המעבר, תופסק מכירת בולי-הפרוטות, והם לא יתקבלו עוד בבתי-הדואר. במידה יוציא הדואר סדרת בולי-מעבר וכלילים חדשים (אגורות וגליות), שיופיעו בין התאריכים 1 בינואר ו-1 בינואר 1960. מ. כהן מסר, כי יופיעו כ-12 בולי-מעבר, בהם יודפסו במקום "10 פרוטות" — "0.01 אגורה", במקום "20 פרוטות" — "0.02 אגורה" וכו'.

על המשמר, 15 באוקטובר 1959

בתחילת חודש נובמבר חזרה הנהלת הדואר ופרסמה ידע על סדרת בולי המעבר העתידה לצאת בחודש ינואר 1960:

בולי אגורות במקום פרוטות

סידרה בת עשרה בולים עם ערכים נקובים באגורות — תוצא על-ידי ד"ר יק. בולי הפרוטות יישארו בעלי תור-אר ישראל בתחילת ינואר ותחליף את הבולים שבמחזור, שערכם הנקוב מסומן בפרוטות.

בולי המעבר צוירו בידי אוטה וא-ליש והודפסו בצבעים שונים כשהע"ר הנקוב מופיע בשחור. הערך הנ"מך הוא אגורה אחת מסומנת בצורת 0.01 ואילו הערך הגבוה הוא 50 אגורות (0.50). כציור אחד בכל עשרת הבולים נקבע מטבע עברי (רבע שקל) מימי הבית השני. על כל השבילים מופיעה מוצאה (ציטטה) מספר שגור אל א' ב' 36 "...אגורת כסף..." (קטע מתוך הפסוק המקורי, "והיה כל הנור" תר בביתך יבוא להשתחות לו לאגור" רת כסף").

השימוש בבולי הפרוטות יופסק כליל והציבור יתבקש להשתמש בבו-לים החדשים הקרויים "בולי מעבר"

דבר, 10 בנובמבר 1959

כשבועיים מאוחר יותר שב הדואר ופרסם הודעה מפורטת, בה הכריז על מועד ההנפקה המתוכננת של הבולים ב-6.1.1960. בהודעה זו הסביר הדואר את הסיבה לכך שבחר לא להדפיס את המילה "אגורות" על הבולים החדשים, וזאת "כדי למנוע את הדפסת המילה "אגורה" בשלוש שפות על השטח המצומצם של הבול".

הודעה לקהל בולי מעבר

בהמשך להודעת משרד הדואר מס' 56/59 בענין הנ"ל, שפורסמה ביום י"ב בתשרי תש"ך (14.10.1959), מתכבדת הנהלת דואר להודיע את הפרטים הבאים:

1. ביום ו' בטבת תש"ך (6.1.1960) תופיע סידרת בולי מעבר בערכים 1, 3, 5, 6, 8, 12, 18, 25, 30 ו-50 אגורות והערך הנקוב יסומן על גבי הבולים כדלקמן: 0.01, 0.03, 0.05, 0.06, 0.08, 0.12, 0.18, 0.25, 0.30 ו-0.50. צורה זו של ציון נקבעה כדי למנוע את הדפסת המלה "אגורה" בשלוש שפות על השטח המצומצם של הבול. מכירתם של הבולים שבהם צויין הערך לפי פרוטות, תפסק בכל בתי הדואר ובלשכות השיירות הבולאיי עם סגירת האשנבים ביום ה' בטבת תש"ך (5.1.1960).

על המשמר, 24 בנובמבר 1959

הנפקת דברי בולים המתאימים למטבע החדש

לצד הנפקת בולי הדואר הנקובים באגורות, טיפל השירות הבולאי גם בהנפקה של דברי בולים, כלומר אגרות דואר וגלויות, שערכיהם נקובים במטבע החדש.

בסוף חודש נובמבר 1959 פורסמה על ידי הדואר הודעה על המועד המתוכנן להנפקת הפריטים:

2. ביום כ' בטבת תש"ך (20.1.1960) יופיעו כלילי הדרי- אר הבאים:

12 אגורות	איגרת בפנים הארץ
18 אגורות	איגרת אחיר
30 אגורות	איגרת אחיר
6 אגורות	גלוית דואר בפנים הארץ
12 אגורות	גלוית דואר לחו"ל
מכירתם של כל הכלילים שבהם צויין	
הערך לפי פרוטות, תפסק בכל בתי	
הדואר ובלשכות השירות הבולאי עם	
סגירת האשנבים ביום י"ט בטבת תש"ך	
(19.1.1960).	

על המשמר, 24 בנובמבר 1959

הדואר עמד במועד ההנפקה המתוכנן, כפי שפורסם בעיתונות סמוך למועד מכירת דברי הבולים החדשים בבתי הדואר:

הודעות

לציבור

הופעת איגרות וגלויות חדשות בפנים הארץ ולחוץ לארץ

החל ביום רביעי, כ' בטבת תשי"ך (20.1.1960) יוצאו למכירה איגרות וגלויות חדשות בפנים הארץ ולחוץ לארץ כמפורט להלן: —

איגרת בפנים הארץ	— 12 אגורות
איגרת אחיר	— 18 אגורות
איגרת אחיר	— 30 אגורות
גלוית דואר בפנים הארץ	— 6 אגורות
גלוית דואר לחוץ לארץ	— 12 אגורות

האיגרות והגלויות החדשות תימכרנה החל מן התאריך הנ"ל בכל בתי הדואר וסוכנויות הדואר בארץ וכן בחדר המכירה של השירות הבולאי, רח' אלנבי 132, תל-אביב—יפו ובאשנבים של הישירות הבולאי בבנין הדואר המרכזי ירושלים ובסניף הדואר ברח' הנביאים 22א' בחיפה.

על המשמר, 7 בינואר 1960

האם להמשיך ולהנפיק בולים מסוג דמי דואר?

בשולי ההודעות שהסבירו לציבור את ההנחיות לשימוש בסוגי הבולים השונים עם המעבר לעידן האגורות, הודיעה הנהלת הדואר כי אין בכוונתה להמשיך ולהנפיק בולים חדשים מסוג "דמי דואר".

כֵּן הוֹדִיעָה הַנְהַלַת הַדּוּאָר, כִּי
מִמָּחָר יוֹסֵס הַשִּׁימוֹשׁ בַּבּוֹלִי
„דָּמֵי דּוּאָר“, בַּמְקֹרִים שֶׁל הַיִּי-
טָלִים עַל דְּבַרֵי דּוּאָר יִשְׁלַא
שׁוֹלְמוֹ בַּעֲבוּרֵם דָּמֵי דּוּאָר מִסֵּ-
טִיקִים, וּבַמְקוֹמָם יוֹדְבִקוּ בּוֹלֵי-
דּוּאָר רִגְלִיִּים.

דבר, 31 בדצמבר 1959

משנת 1960 ואילך גבה הדואר את התשלומים והקנסות על ידי הדבקה של בולי דואר רגילים ששימשו כבולי דמי דואר.

האם בולי הפרוטות יישארו בתוקף?

כאמור, כוונתו המקורית של הדואר הייתה לבצע את תהליך המעבר מבולי הפרוטות לבולי האגורות באופן חד וחלק, תוך ביטול תוקפם של הבולים הישנים ביום כניסתו של חוק המטבע לתוקף. בראיון שפורסם במחצית חודש אוקטובר 1959 מסר מנהל השירות הבולאי מפורשות על כוונה זו.

בשיחה עם משה כהן, מנהל השירות
הבולאי, נמסר לכתבנו, כי עם החלפת
הפרוטות באגורות, ועם הופעת בולי-
המעבר, תופסק מכירת בולי-הפרוטות,
והם לא יתקבלו עוד בבתי-הדואר.

על המשמר, 15 באוקטובר 1959

המדובר היה בשינוי מוחלט של מדיניות דואר ישראל כפי שנהגה עד אז, ולפיה כל הבולים שהונפקו על ידי מדינת ישראל מאז הקמתה נשארו תקפים לצורכי משלוח דואר.

מכירת הבולים ללקוחות הדואר מהווה למעשה חוזה ולפיו הדואר מתחייב לספק שירות בגובה הערך הנקוב של הבול. לביטול התוקף של הבולים הישנים הייתה משמעות משפטית, והדואר חייב היה לפצות את הלקוחות שהיו ברשותם בולים ישנים ולאפשר להם להחליף את הבולים הישנים בבולים חדשים ותקפים בעלי ערך נקוב מתאים.

למרות הסיבוך הצפוי והצורך לפצות את רוכשי הבולים בעבר חשש הדואר יותר מן ההתמודדות הצפויה לו במצב בו יאלצו פקידי הדואר לטפל במכתבים עליהם יודבקו בולים השייכים לשתי מערכות מטבע שונות. על הבולים לא היה רשום המטבע בו ננקב הערך הרשום בהם, והדואר חשש שיהיה בכך פתח להונאה ולניסיון לרמות את המערכת.

**אם יהיו בשימוש בעת ובעונה אחת
שני סוגים של בולים — אלה בהם
צויין הערך לפי פרוטות ואלה בהם
צויין הערך לפי אגורות — יגרום
הדבר להפרעה רצינית בעבודת בתי
הדואר. לכן תופסק אחרי התאריך
1.1.1960 מכירת הבולים והכלילים
עם ציון הערך בפרוטות והם לא ית-
קבלו עוד בבתי הדואר לתשלום דמי
דואר על מכתבים ומשלוחי דואר
אחרים. התאריך המדויק לשנוי זה
יפורסם עוד.**

הצופה, 15 באוקטובר 1959

ההודעה על ביטול האפשרות להמשיך ולהשתמש בבולי הפרוטות נתקלה בתגובה נזעמת בעיקר מחוגי הבולאים, אשר קבלו על חוסר היכולת להמשיך ולייצר בעתיד פריטים בולאים מעניינים אשר ישלבו בולים מן העבר יחד עם בולים עדכניים וחדשים.

אין להעלות על הדעת שהדואר לא יאפשר לאספנים להשתמש למשל בבולי חל-אביב הישנים, במלאות לעיר תל-אביב 75 שנה, האספנים ירצו אז לצרף לבול הל-אביב החדש, שודאי יופיע לכבוד המאורע — את שני אחיו הקודמים בני 40 פר' 120 פר' לשם יצירת פריט פילטלי מובהק, אשר הנאה רוחנית וגם פרק בהיסטוריה טמון בו.

חרות, 23 באוקטובר 1959

מחאתם של אספני הבולים לא ממש השפיעה על רשויות הדואר, אולם למזלם של יצרני המזכרות נתקלה ההחלטה לבטל את תוקף בולי הפרוטה בבעיה חמורה שנגעה בחובה לפצות את אלו שהיו ברשותם בולים ישנים. הבעיה הזו (שתפורט בפרק הבא של המבוא) התבררה כמורכבת ויקרה מאוד, וחייבה את הנהלת הדואר לסגת מכוונתה המקורית.

הנהלת הדואר חזרה בה מן ההחלטה לבטל את תוקף הבולים, ובמקום זאת בחרה לפנות לציבור בבקשה שלא לעשות שימוש בבולים הישנים לאחר שיכנס החוק החדש לתוקף.

3. כל הבולים והכלילים שמכירתם תפסק בתאריכים הנ"ל וכל הבולים והכלילים שמכירתם נפסקה בעבר, נשארים בתוקפם כבולים וככלילים חוקיים לצרכי דואר ובזה מתבטלת ההודעה שפורסמה בעתונות בחודש אוקטובר בדבר ביטול תוקפם של בולים וכלילים אלה.

4. מכיוון שהשימוש בבולים ובכלילים הנושאים שני סוגים של ערכים עלול לגרום הפרעה בעבודת הדואר פונה הנהלת המשרד לציבור בבקשה לא להשתמש לאחר הופעתם של בולי המעבר, בבולים או בכלילים בהם צויין הערך לפי פרוטות.

למרחב, 24 בנובמבר 1959

אספני הבולים מיהרו להביע את שמחתם על ביטול "הגזרה" ועל המשך האפשרות לייצר פריטים מעניינים שישלבו בולים מתקופות שונות.

עם הופעתם של בולי מעבר, ושאר הבולים הקודמים, המבוססים על ערך הפ- רוטה, כבולים חוקיים, והקהל יוכל להש- תמש בהם להנאתו וליצור בשבילו פרי- טים פילטליים שונים בבולים מעורבים.
--

חרות, 8 בינואר 1960

מה יעשה בבולי הפרוטות שיישארו בידי הציבור?

כאשר התקבלה ההחלטה לבטל את תוקף בולי הפרוטות מיד עם הנפקת בולי המעבר, הודיע הדואר גם על הכוונה לאפשר לציבור להחליף את הבולים הישנים בבולים חדשים.

ההודעה הזו התקבלה בשמחה רבה בקרב ציבור אספני הבולים, ובעיקר בקרב סוחרי הבולים. מאז מחצית שנות החמישים הצטברו בידי הסוחרים והאספנים כמויות גדולות של בולים, אשר נרכשו בתקווה שיהפכו להשקעה כספית מניבה. בפועל גרם המשבר שחל באיסוף בולי ישראל בשלהי שנות החמישים לכך שרבים מן הסוחרים ו"המשקיעים" נתקעו עם מלאי גדול של בולים שלא היה להם ביקוש. הסיכוי להחזיר את הבולים הישנים לדואר ולקבל תמורתם בולים חדשים התקפים לצורך משלוח דואר שימח אותם מאוד.

הדואר החל להבין כי הוא טמן לעצמו מלכודת כלכלית. מיליוני בולים ששכבו במגירות האספנים כמלאי מת, עתידים לחזור לשוק ולהתחרות במכירה של בולים חדשים.

מכת המוות ניחתה על החלטת השירות הבולאי כאשר החלו להתקבל ידיעות מחוגי הסוחרים והאספנים בארצות הברית כי גם הם מתכוונים לנצל את ההזדמנות ולנסות ולהציל את המלאי האדיר המצוי ברשותם. ברור היה שהאספנים האמריקאים לא ירצו לקבל בולי דואר חדשים תמורת הבולים שברשותם, אלא ינסו למכור את הבולים שלהם, ואפילו במחירי הפסד, כדי להמיר אותם לכסף.

בעקבות המידע הזה החליט הדואר לחזור בו מן ההחלטה לבטל את תוקף הבולים.

העובדה שהבולים נותרו בתוקף אפשרה לדחות את מועד החלפת הבולים הישנים במספר חודשים, תוך הטלת הגבלות שנועדו למנוע ספקולציות בולאיות. בסוף חודש נובמבר פורסמה הודעה שהחלפה תתאפשר החל מחודש אפריל 1960.

- 5. בולים הנמצאים כעת בידי הציבור אפשר יהיה להחליף בבתי הדואר החל ביום ו' בניסן תש"ך (3.4.1960). בולי שירות ובולי דמי דו-אר לא יתקבלו להחלפה.**
- המחזיקים בולים בכמויות המאפשרות החלפה בגליונות שלמים יוכלו לקבל גליונות שלמים ובסדרות שלמות בלבד במידה שהמלאי יאפשר זאת. דרישות לחומר בולאי כגון שבלים, צמדות וכו' לא יתקבלו.**
- 6. המחזיקים כלידי דואר כגון: איגרות דואר, גלויות דואר וכו' שבהם צויין הערך לפי פרוטות, יוכלו להחליפם בכל עת בכלילים הנמציאים במלאי, החל מיום ראשון, ו' בניסן תש"ך (3.4.1960).**
- 7. כל הבולים והכלילים שבהם צויין הערך לפי פרוטות, כולל אלה שיוחלפו, יועברו להשמדה בדרך הרגילה.**
- 8. רשימת בתי הדואר בהם יוחלפו הבולים והכלילים ופרטים נוספים, יפורסמו בבוא המועד.**

על המשמר, 24 בנובמבר 1959

בולי זיכרון קצרי מועד

ב-25 בנובמבר 1959 הונפקו ארבעה בולי זיכרון חדשים, וזאת על פי תוכנית ההנפקות של השירות הבולאי. המדובר היה בבול שהוקדש לציון מלאת מאה שנים להולדתו של אליעזר בן יהודה, ובשלושת בולי סדרת יובלות אשר הוקדשו לציון היובל להקמתן של מרחביה, יסוד המעלה ודגניה.

הבולים, שכבר הודפסו בעת קבלת ההחלטה על מועד שינוי המטבע, היו בעלי ערכים נקובים בפרוטות. היה ברור לאנשי השירות הבולאי כי יאלצו להפסיק את מכירת הבולים כחודש ימים לאחר מועד ההנפקה. למרות זאת הוחלט שלא לעצור את ההנפקה ולשנות את הערכים הנקובים, אלא להמשיך כרגיל תוך פרסום הודעה מוקדמת המתריעה בפני הקונים כי מכירת הבולים בבתי הדואר תופסק מיד עם הנפקת בולי המעבר.

הייתה זו הפעם הראשונה מאז קום המדינה בה פרסם השירות הבולאי את מועד תום מכירת הבולים עוד לפני שהם יצאו למכירה בבתי הדואר.

התעריפים

מכתב רגיל בארץ (עד 30 גרם)

120 פר' מ-01.12.1958	0.12 ל"י מ-01.01.1960	0.15 ל"י מ-13.03.1966
-------------------------	--------------------------	--------------------------

מכתב כבד בארץ (כל 30 גרם נוספים מעל למשקל הבסיסי)

60 פר' מ-01.12.1958	0.06 ל"י מ-01.01.1960	0.08 ל"י מ-13.03.1966
------------------------	--------------------------	--------------------------

גלויה

60 פר' מ-01.12.1958	0.06 ל"י מ-01.01.1960	0.10 ל"י מ-13.03.1966
------------------------	--------------------------	--------------------------

דבר דפוס (עד 50 גרם)

60 פר' מ-01.12.1958	0.06 ל"י מ-01.01.1960	0.07 ל"י מ-01.04.1960
------------------------	--------------------------	--------------------------

דבר דפוס כבד בארץ (כל 50 גרם נוספים מעל למשקל הבסיסי)

60 פר' מ-01.12.1958	0.06 ל"י מ-01.01.1960	0.07 ל"י מ-01.04.1960
------------------------	--------------------------	--------------------------

התעריפים

אגרת רישום

0.25 ל"י מ-01.01.1962	0.20 ל"י מ-01.01.1960	200 פר' מ-01.12.1958
--------------------------	--------------------------	-------------------------

אגרת אקספרס

0.70 ל"י מ-01.01.1962	0.50 ל"י מ-01.01.1960	500 פר' מ-01.12.1958
--------------------------	--------------------------	-------------------------

דוגמאות לדברי דואר מן התקופה

מכתב רגיל בארץ – 0.12 ל"י

המכתב נשלח מתל אביב ב-27.02.1960 והודבק עליו בול מן
המניין מסדרת בולי מעבר בערך נקוב של 0.12 ל"י, אשר הונפק
ב-6.1.1960.

מכתב רגיל בארץ – 0.12 ל"י

המכתב נשלח מתל אביב ב-28.01.1960 והודבק עליו בול זיכרון מסדרת מועדים לשמחה תשט"ז בערך נקוב של 120 פר', שווה ערך ל-0.12 ל"י, אשר הונפק ב-25.8.1955.

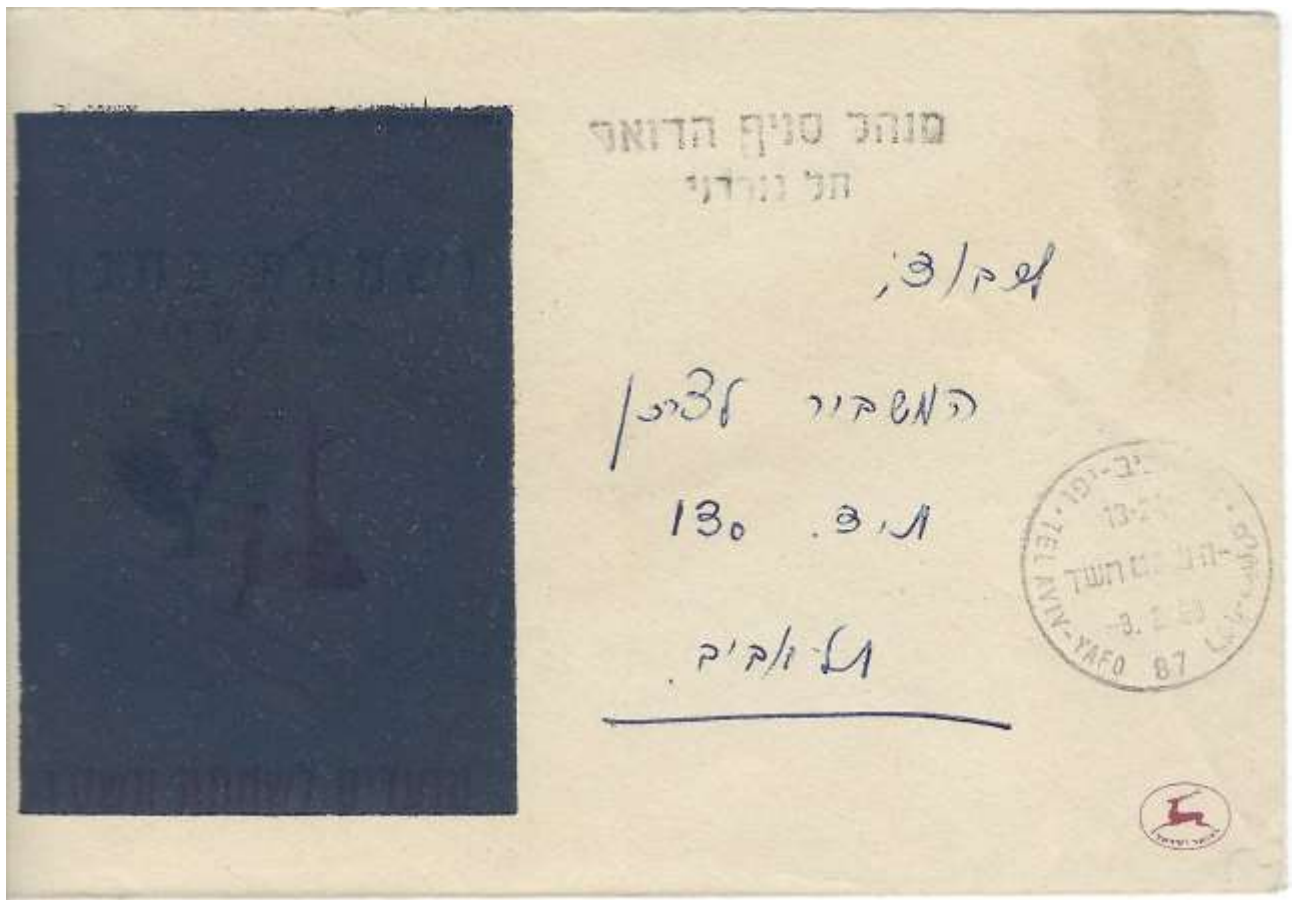
למרות בקשת הדואר שלא להמשיך ולעשות שימוש בבולים הנקובים בפרוטות, הבולים נותרו בתוקף לצורך משלוח דואר והציבור השתמש בבולים הישנים שהיו ברשותו.

מכתב רגיל בארץ – 0.12 ל"י

המכתב נשלח מתל אביב ב-15.03.1960 והוטבעה עליו חותמת ביול בערך נקוב של 0.12 ל"י.

מכתב רגיל בארץ – 0.12 ל"י (דואר רשמי)

המכתב נשלח על ידי מנהל סניף הדואר בשכונת תל נורדאו מתל אביב ב-03.02.1960, בלי שהודבקו עליו בולים כלל.

מאז ביטול השימוש בבולי שירות ב-1.5.1952, מכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ.

דבר דפוס – 0.06 ל"י

המכתב נשלח מתל אביב ב-25.01.1960, והודבק עליו בול מן המניין מסדרת בולי מעבר בערך נקוב של 0.06 ל"י, אשר הונפק ב-6.1.1960.

דבר דפוס – 0.06 ל"י

הטופס המקופל נשלח ללא מעטפה מחדרה ב-05.01.1960, והודבק עליו בול מן המניין מסדרת שבטי ישראל בערך נקוב של 60 פר' (0.06 ל"י), אשר הונפק ב-8.11.1955.

דבר דפוס – 0.06 ל"י

הטופס המקופל נשלח ללא מעטפה מחיפה ב-29.02.1960, והודבק עליו בול מן המניין מסדרת בולי מעבר בערך נקוב של 0.06 ל"י, אשר הונפק ב-6.1.1960.

דבר דפוס – 0.06 ל"י (דואר רשמי)

הטופס המקופל נשלח ללא מעטפה על ידי משרד החינוך מירושלים ב-10.01.1960, בלי שהודבקו עליו בולים כלל.

מאז ביטול השימוש בבולי שירות ב-1.5.1952, מכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח דבר דפוס בארץ.

אגרת רישום - 0.20 ל"י (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי משרד המסחר והתעשייה בדואר רשום מירושלים ב-18.01.1960, בלי שהודבקו עליה בולים כלל.

מאז ביטול השימוש בבולי שירות ב-1.5.1952, מכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב בארץ ועבור אגרת הרישום.

אגרת רישום - 0.20 ל"י (דואר רשמי)

הטופס המקופל נשלח ללא מעטפה על ידי משטרת ישראל בדואר רשום מתל אביב ב-01.02.1960, בלי שהודבקו עליו בולים כלל.

מאז ביטול השימוש בבולי שירות ב-1.5.1952, מכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח דבר דפוס בארץ ועבור אגרת הרישום.